

832

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I.-7.4131-1-2/11

z dnia 8 lutego 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność Uchwały Nr LXXXI/833/10 Rady Gminy Tarnowo Podgórne z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowościach Tarnowo Podgórne i Góra- ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr LXXXI/833/10 Rady Gminy Tarnowo Podgórne z dnia 9 listopada 2010 r. wraz z dokumentacją planistyczną została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 14 stycznia 2011 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami)

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podjęta przez Radę Gminy Tarnowo Podgórne Uchwała Nr LXXXI/833/10 z dnia 9 listopada 2010 r. zawiera istotne uchybienia, wynikające z naruszenia zasad i trybu sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 17 pkt 12 i 14 ustawy wójt gminy rozpatruje uwagi dotyczące projektu planu miejscowego, a wykonanie tej czynności przedstawia w wykazie, stanowiącym element dokumentacji prac planistycznych. Następnie przedstawia radzie gminy projekt planu wraz z listą nieuwzględnionych uwag. Z kolei na mocy art. 20 ust. 1 ustawy rada gminy rozstrzyga o sposobie rozpatrzenia ww. uwag, a rozstrzygnięcie to winno stanowić załącznik do uchwały w sprawie planu miejscowego.

Analiza wykazów uwag sporządzanych przez wójta po każdym z kolejnych pięciu wyłożeń projektu planu do publicznego wglądu oraz uchwał rady gminy w sprawie rozstrzygnięć uwag nieuwzględnionych przez wójta wskazuje, że część z nich nie zo-

stała przekazana radzie, pomimo powstania takiego obowiązku. Dotyczy to niektórych przypadków, gdy wójt uwzględniał uwagi jedynie w części - nie przekazując radzie części nieuwzględnionych (np. faktyczne określenie układu komunikacyjnego w inny sposób niż wynikało to z jednej z uwag wniesionych przez Państwa Stanisławę i Władysława Bogdziun w dniu 13 lipca 2009 r.). Ponadto stwierdzić należy wystąpienie sytuacji, w których Wójt w ogóle nie rozpatrzył części uwag, co w konsekwencji uniemożliwiało także ich rozstrzygnięcie przez radę (np. brak odniesienia do uwagi wniesionej przez Panią Anielę Blige w dniu 13 lipca 2009 r. w zakresie przeznaczenia działek powstałych po podziale działki nr geod. 1292 na funkcje związane z aktywizacją gospodarczą).

Tym samym, w związku z brakiem formalnego udokumentowania faktu rozpatrzenia części uwag przez wójta i radę stwierdzam, że naruszone zostały cytowane. przepisy art. 17 pkt 12 i 14 oraz 20 ust. 1 ustawy.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587, zwanego dalej rozporządzeniem), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

Zasadę sporządzania planu, określoną w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy naruszono w następujący sposób:

- brak wyznaczenia linii zabudowy dla terenów 71 MN, 72 MN i 25 MN/U od strony drogi 61 KDW;
- brak określenia udziału powierzchni biologicznie czynnej dla terenów 6 MW/U – 9 MW/U oraz 11 MW/U – 12 MW/U;
- brak określenia geometrii dachów dla terenu 30 U;

□ brak określenia parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy dla terenów: 14 ZP (dopuszczenie lokalizacji kaplicy), ZC i ZP/ZC (dopuszczenie lokalizacji budynków związanych z funkcjonowaniem cmentarza) oraz NO (dopuszczenie lokalizacji obiektów administracyjno – technicznych).

Zauważyć należy, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprawdzie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy bądź rozbudowy istniejących obiektów rodzi więc obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy. Takie rozumienie ww. przepisów ustawy znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których – wg §4 ust. 9 rozporządzenia – winno określić się układ komunikacyjny i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, jak też warunki ich powiązań z układem zewnętrznym, a także wskaźniki w zakresie komunikacji, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Stwierdzam, że w planie nie sklasyfikowano terenów dróg, oznaczonych jako KDK, KD1872P, KD2404P i KD2420P, podając jedynie ich kategorie. Dodać należy, że podział dróg na klasy następuje na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 ze zm.), natomiast kategorie regulowane są poprzez przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.).

Ponadto, cytowane przepisy art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy naruszono poprzez brak określenia obsługi komunikacyjnej terenu 2 US/U, jak też brak określenia ilości miejsc parkingowych w stosunku do działalności produkcyjnej na terenach P/U oraz niejednoznaczny zapis §30 pkt 13 uchwały, dopuszczający lokalizację miejsc postojowych „w ramach innych terenów”.

W §8 ust. 1 pkt 3 lit. b wprowadzono zakaz przejazdu samochodów ciężarowych przez tereny mieszkaniowe z jednoczesnym nakazem przeprowadzenia tego ruchu innymi trasami. Jakkolwiek zapisy takie z powodów obiektywnych wydawać się mogły słuszne, to stwierdzić należy, że w świetle

wymogów art. 15 ustawy, określających zakres zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy, ich zamieszczenie w uchwale stanowi przekroczenie właściwości organu sporządzającego plan i nadinterpretację samego celu uchwalania planów, określonego w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy. Zgodnie bowiem z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu.

Przekroczenie właściwości organu sporządzającego plan stwierdzam ponadto w zapisach §12 ust. 1 pkt 3 lit. e uchwały w zakresie wskazania podmiotów (inwestorów), które winny ponieść kosztów związane z ochroną pomieszczeń przed hałasem.

W planie wyznaczono tereny zieleni parkowej z dopuszczeniem lokalizacji cmentarza, oznaczone na rysunku symbolem ZP/ZC, warunkując, w §19 pkt 2 uchwały, poszerzenie istniejącego cmentarza obowiązkiem uwzględnienia przepisów odrębnych.

W myśl przepisów odrębnych, tj. m. in. §3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr.52, poz. 315) odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m, przy czym odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

W konfrontacji ww. zapisów uchwały i rozporządzenia z rysunkiem planu, na którym liniami rozgraniczającymi wydzielono teren ZP/ZC, przy bezpośrednio sąsiadujących terenach zabudowy mieszkaniowej (częściowo już zabudowanych budynkami mieszkalnymi), wskazuję, że realizacja ustaleń planu w zakresie lokalizacji cmentarza może okazać się w praktyce niemożliwa.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy plan miejscowy sporządza się w skali 1:1.000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Stwierdzam, że do sporządzenia części rysunku planu, w granicach terenów 4 R, 15 R, 21 R i 22 R nie wykorzystano żadnych z ww. map.

Ponadto organ nadzoru wskazuje na następujące nieścisłości, bądź niejasne sformułowania w tekście planu:

- ustalenie, w §11 ust. 1 pkt 1 uchwały, lokalizacji

zabudowy usługowej z usługami „nie oddziałującymi negatywnie na środowisko”, bez zdefiniowania pojęcia w słowniczku planu:

- wymóg zachowania szczególnej dbałości przy zagospodarowaniu zieleni obrzeży terenu pomiędzy drogami publicznymi, a zabudową (§23 pkt 7 uchwały);
- wymóg realizacji elementów małej architektury i nawierzchni utwardzonych „w nawiązaniu do lokalnych wzorców i przy zastosowaniu tradycyjnych materiałów...” (§23 pkt 8 uchwały);
- wymóg zachowania „istniejących wartościowych zadrzewień” (§24 pkt 8 uchwały);
- nakaz realizacji obiektów małej architektury jako jednolitych pod względem formy, koloru i stylu (§26 pkt 2 uchwały);
- dopuszczenie wprowadzenia tablic informacyjnych pod warunkiem „ich harmonii z otoczeniem

(...) oraz dostosowaniem i kolorystyką do miejsca, gdzie mają być zlokalizowane” (§26 pkt 3 uchwały). Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) *Piotr Florek*

833

ZARZĄDZENIE NR 4/2011 STAROSTY OSTROWSKIEGO

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie ustalenia średniego miesięcznego kosztu utrzymania mieszkańca w Domu Pomocy Społecznej w Psarach w 2011 roku

Na podstawie art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz.1362 ze zmianami).

§1. Ustalam średni miesięczny koszt utrzymania mieszkańca w Domu Pomocy Społecznej w Psarach w 2011 roku w wysokości – 2.657,27 zł (słownie: dwutysiącesześćsetpięćdziesiątsiedemzłoty²⁷/100).

§2. Wykonanie Zarządzenia powierzam Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Ostrowie Wielkopolskim.

§3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego

Starosta Ostrowski
(-) *mgr Paweł Rajski*

834

ZARZĄDZENIE NR 5/2011 STAROSTY OSTROWSKIEGO

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie ustalenia średniego miesięcznego kosztu utrzymania mieszkańca w Domu Pomocy Społecznej im. s. M. Benodyny Koterbianki w Ostrowie Wielkopolskim w 2011 roku

Na podstawie art. 60 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz.1362 ze zmianami).

§1. Ustalam średni miesięczny koszt utrzymania mieszkańca w Domu Pomocy Społecznej im. s. M. Benodyny Koterbianki w Ostrowie Wielkopolskim w 2011 roku w wysokości – 3.296,35 zł (słownie: trzytysiącdwieścieczwienięćdziesiątsześcizłoty³⁵/100).

§2. Wykonanie Zarządzenia powierzam Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Ostrowie Wielkopolskim.

§3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Starosta Ostrowski
(-) *mgr Paweł Rajski*